

[Ole Vig Jensen]

inddraget på et tidligere tidspunkt, sådan at man kunne have fundet en bedre løsning på de gældende overenskomster. Det gælder forslaget om ændringer i indkomstskatten, hvor vi fra radikal side gerne ville have været med til at hæve proportionalsskattestrækket og omlægge skattefradragene, så de ikke fortsat tilskynder folk til en stadig større og spekulativ gældsættelse. Jeg tror, dette forslag ville have haft betydning under overenskomstforhandlingerne, hvis det havde været gennemført nu.

Vi har også været tilhængere af at foretage indgreb over for de samfundsskadelige jordprisstigninger, og vi er fra radikal side meget åbne for forhandling på dette område, men regeringen har været meget lidt meddelssom. Vi har stadig en forventning om, at der vil ske noget på området. Jeg skal minde om, at så længe der ikke sker noget på det felt, er der en gruppe af mennesker, ikke mindst ved de mindre landbrug, der skal leve med kapitalvindingsskatten, som i dag har en række uheldige virkninger, vi gerne vil være med til at afbøde.

Endelig havde vi gerne set, at spørgsmålet om medeje var taget med i denne løsning. Jeg forstod på den socialdemokratiske ordfører, at det også var et ønske fra hans parti. Fra radikal side håber vi, der er bevægelse i det spørgsmål. I den debat, der er foregået gennem de senere måneder, er der meget, der tyder på, at der er en stigende interesse for og tilslutning til det synspunkt, at en begyndende ordning om medeje, lønmodtagernes medejendomsret, kunne bygge på princippet om overskudsdeling. Fra radikal side håber vi, at det, selv om det nu ikke er kommet med i denne omgang – og det er en afgjort svaghed ved den aftale, der er lavet – ikke skal vare længe, før man går i gang med realitetsforhandlinger om det spørgsmål. Jeg er enig med hr. Kjeld Olesen, når han siger, at spørgsmålet om medeje, lønmodtagernes medejendomsret, er kommet på dagsordenen for at blive. Men det forudsætter formentlig også, at socialdemokratiet er indstillet på at bevæge sig væk fra det forslag, som hidtil har været den største anstødssten mod at komme videre i spørgsmålet om en demokratisering af ejendomsretten.

Lad mig til afslutning sige følgende: vi har i det radikale venstre meget nøje overvejet vores stilling til det foreslåede regeringsind-

greb, og vi er kommet til den slutning, at vi ikke kan stemme for den fremlagte buket af lovforslag. Det er formentlig første gang i partiets 75-årige historie, at vi ikke vil tage medansvar for at gennemføre et politisk indgreb forud for en truende storkonflikt, men det er formentlig også første gang, at man ikke har søgt det radikale venstres støtte. Vi har ingen indflydelse haft på det færdige resultat, og da vi finder det utilstrækkeligt og ikke rimeligt afbalanceret i forhold til væsentlige lønmodtagergrupper, kan vi ikke tage medansvar for dets gennemførelse. Regeringen må tage ansvaret alene.

Da vi imidlertid ikke vil forhindre regeringen i at undgå en storkonflikt, vil vi undlade at stemme; vi er i det spørgsmål ganske enige med regeringen.

Jens Møller (KrF):

Det er godt, at vi slipper for en storkonflikt. Den ville have kostet landet mange milliarder kroner ud over al den uro, alle de vanskeligheder og al den dårlige følelse blandt mennesker, som en sådan storkonflikt kan være med til at skabe. Men midlet til at hindre denne storkonflikt: de foreliggende lovforslag, er ikke godt, særlig ikke på lidt længere sigt. Der er her tale om en medicin med så svære bivirkninger, at det næsten kan være et spørgsmål om, hvad der er værst: sygdommen eller medicinen.

Vi tror i og for sig ikke, at man under de forhåndenværende omstændigheder, sådan som situationen nu var, kunne have opnået så forfærdelig meget mere. Venstre f. eks., der har kæmpet for, at det skulle blive så billigt som muligt for landet, tror jeg ikke har haft mulighed for at komme så forfærdelig meget længere, når det var et forlig, der skulle laves sammen med socialdemokratiet, og vel at mærke et socialdemokrati, der gerne samtidig skulle se at få genoprettet det gode forhold til LO. Det er sådan noget, der kan få én til at sætte spørgsmålstegn ved det hele og spørge: hvem er det egentlig, der regerer Danmark i øjeblikket?

Man kan stille sig selv det spørgsmål, om situationen nu også havde været lige så dårlig, hvis det samarbejde, der var begyndt mellem fire partier, det såkaldte firkløver, i sommer var blevet fastholdt, i stedet for at det ene af dem var sprunget fra og gået ind i